

ESEJ

Sdílení společných či rozdílných pohledů na věc ve smyslu interpretace

Už samotný pojem interpretace v nás evokuje subjektivitu výkladu či pojetí, ke kterému se vztahuje. Ani interpretace v muzeologii není výjimkou. Zřejmě neexistuje výstava, na jejímž hodnocení se všichni návštěvníci shodnou. Každý z nich k ní přirozeně přistupuje jinak, v závislosti na svých znalostech týkajících se tématu, životních zkušenostech, postojích, názorech atd.

Otázkou zůstává, zda je taková různost pohledů v pořádku nebo může být dokonce přínosná. Obecně se dá říci, že každý nový námět, názor, či kritika může přinést něco nového a významně tak debatu obohatit. I kdyby se nakonec zjistilo, že daný komentář je zcela nepodstatný a neoprávněný, že interpretace člověka, který ho vyřkl, byla objektivně nesprávná, určitě není chybou pokoušet se na konkrétní jevy nahlížet z více stran a snažit se o rozmanitost interpretací.

Na druhou stranu mnohost interpretací může vyvolat všeobecnou nejistotu a kontroverzi. Nasnadě je pak dojem, že daný objekt vlastně žádný hlubší význam nemá, teprve návštěvník ho může po svém náležitě „ocení“. V tomto případě je mnohost interpretací spíše na škodu, návštěvník si z výstavy neodnese to, co mu chtěl její autor sdělit, a objekt může zůstat zcela nepochopen.

Jednoznačná interpretace sdílená napříč širokým spektrem společnosti se pak jeví jako „jediná správná“, taková, kterou by měli za svou přijmout všichni.

Na závěr bych ráda shrnula následující: Protože je interpretace ze své podstaty subjektivní, ačkoli se její autor snažil být co nejvíce objektivní, nelze vyloučit množství odlišných pohledů na ni. Pokud se jedná o relevantní názory, které jsou sdíleny mezi větším okruhem osob (tj. není to osamělý výkřik kritika), mohou tyto ovlivnit běh celé debaty a nazírání na předmět samotný.